

Grindsted Kirke

Søndag d. 11. august 2019 kl. 9.30

Steen Frøjk Søvnald

Prædiken til 8. søndag efter trinitatis, Matt 7,15-21. 1. tekstrække

Salmer

DDS 392: Himlene, Herre, fortælle din ære (DDK 218)

Dåb – DDS 448,1-3 + 4-6: Fyldt af glæde over livets under (DDK 147)

DDS 390: Gud, lad dit ord i nåde lykkes (DDK 225)

DDS 334: Guds kirkes grund alene (DDK 176)

Altergang SoS 448: Herre, at se dig (klaver)

 DDS 321: O, kristelighed (DDK

 DDS 208: Skriv dig, Jesus, på mit hjerte (DDK 285)

DDS 398: Dybe, stille, stærke, milde (DDK 204)

Tekstlæsninger

GT-læsning: Jer 23,16-24

Dette siger Hærskarers Herre: Lyt ikke til profeternes ord! De profeterer for jer, men de forblinder jer; syner forkynder de ud af eget hjerte og ikke af Herrens mund. Til dem, der lader hånt om mig, siger de: »Herren har sagt: Nu bliver der fred«, og til alle, der vandrer i hjertets forstokkethed, siger de: »Ulykken rammer jer ikke.« Men hvem står i Herrens råd og ser og hører hans ord? Hvem lytter til mit ord og hører efter? Herrens storm bryder frem med vrede, en hvirvelstorm, der hvirvler over hovedet på de ugudelige. Herrens vrede lægger sig ikke, før han har iværksat og gennemført sit hjertes planer. Til sidst skal I forstå dem!

Jeg har ikke sendt profeterne, alligevel farer de frem; jeg har ikke talt til dem, alligevel profeterer de. Hvis de stod i mit råd, ville de forkynde mine ord for mit folk og få dem til at vende om fra deres onde vej og fra deres onde gerninger. Er jeg kun Gud her på stedet? siger Herren, er jeg ikke også Gud langt borte? Hvem kan skjule sig på steder, hvor jeg ikke kan få øje på ham? siger Herren. Er det ikke mig, der fylder både himmel og jord? siger Herren.

Epistel: Rom 8,14-17

Alle, som drives af Guds ånd, er Guds børn. I har jo ikke fået en ånd, som giver trællekår, så I atter skulle leve i frygt, men I har fået den ånd, som giver barnekår, og i den råber vi: Abba, fader! Ånden selv vidner sammen med vores ånd om, at vi er Guds børn. Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt som vi lider med ham for også at herliggøres med ham.

Prædiketekst: Matt 7,15-21

Jesus sagde: »Tag jer i agt for de falske profeter, der kommer til jer i fåreklæder, men indeni er glubske ulve. På deres frugter kan I kende dem. Plukker man druer af tjørn eller figner af tidsler? Sådan bærer ethvert godt træ gode frugter, og det dårlige træ dårlige frugter. Et godt træ kan ikke bære dårlige frugter, og et dårligt træ kan ikke bære gode frugter. Ethvert træ, som ikke bærer god frugt, hugges om og kastes i

ilden. I kan altså kende dem på deres frugter. Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje.»

PRÆDIKEN

Gud har en vision for ethvert menneske, et brændende ønske og plan med os. Det løber gennem hele Bibelen, helt fra dengang Gud skabte verden og mennesket som kronen på skaberværket. Gud ville noget godt med os. Igennem hele bibelhistorien hører vi også Gud kalde på sit folk og kalde på andre folkeslag, og Jesus kom for at fuldende Guds plan. *Det er fuldbragt*, sagde han, inden han åndede ud. Hør fx Jer 29,11: *Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb.*

Sådan er Gud den perfekte far, der vil give sine børn gode gaver. Selv om ingen af os er perfekte fædre eller mødre, så har vi alligevel alle sammen, både I, der bærer børn frem for Gud i dag, og alle andre forældre, et brændende ønske om, at det må gå vores børn godt. Jesus siger: *Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke jeres fader, som er i himlene, give gode gaver til dem, der beder ham!* Jo, Gud, den perfekte far, har gode gaver til os: Tilgivelse, godhed, følgeskab gennem livet, evigheden hos ham. Sådanne gode planer har den gode Gud med os.

I England var der for nogle år siden en 21-årig pige, som døde i en heroin-overdosis på et hotelværelse. Den knuste moder blev interviewet og fortalte, hvor kærlig og elskværdig hendes pige havde været. Vendepunktet skete, da hun som 19-årig mødte en narkoman, blev kæreste med ham og fik sit første skud heroin. Derefter gik det ned ad bakke med hastige skridt, og det ledte til det tragiske dødsfald. Moderen sagde: Vi har spurgt os selv, hvordan det kunne ske. Hvorfor lyttede hun ikke til advarslerne, vi gav? Hvorfor sagde hun ikke nej til at indtage denne gift, som tog livet af hende. Og så tilføjede hun: ”Hvis det kan ske for hende, så kan det ske for

hvem som helst”. Hun lyttede til de forkerte mennesker. De ledte hende til at blive ødelagt. Hvordan kunne det gå så galt?

Og så er vi allerede inde på temaet for i dag. Vil Gud nå sit mål med os? Det ultimative mål er evigheden hos ham. Gud har denne plan med os, en plan om lykke, om fremtid, om håb. Men det kan gå galt. Vi kan gå glip af målet, og her er det helt afgørende, hvem vi lytter til. Guds ord, som det står i Bibelen, eller falske profeter, som forkynder ud af eget hjerte.

Prædiketeksten er fra Jesu tale, som vi kalder Bjergprædikenen, fordi den fandt sted på et bjerg. Den løber hen over tre kapitler i Matt 5-7 og rummer så forskellige ting som saligprisningerne, Fadervor, den gyldne regel, advarsler mod selvretfærdighed, griskhed, seksuelle synder, bekymringer osv. Der er masser af guld at hente i Bjergprædikenen. Advarslen mod falske profeter er noget af det sidste i prædikenen. Jesus taler lige inden vores tekst om, at der er to udgange af livet: Den brede vej, egentlig vejen med masser af plads og rummelighed, leder til døden, til fortabelsen, mens den smalle vej leder til livet. Så fortæller Jesus om to træer, det gode og det dårlige træ, der bærer god eller dårlig frugt, og til slut fortæller han lignelsen om de to huse. Det ene stod på sand, det andet på klippen. Det ene blev ødelagt i stormen, det andet stod fast.

Kan Gud vække os for den tanke, at det er dig og mig, der går på vejen, den ene eller den anden? Det er dig og mig, der er det gode eller dårlige træ, det er dig og mig, der er et hus og bygger vores liv på sand eller på klippen. Det er dig og mig, der enten kommer hjem til Gud, eller som Jesus må sige til: Jeg kender dig ikke. Tror vi på det, eller tror vi, at Jesus taler til alle mulige andre? Vi hører så mange advarsler i vores tid om alt muligt: Forurening, klima, mad og drikke, politiske budskaber osv. – men hvordan forholder vi os til denne advarsel, til Jesu advarsel? Hvordan forholder vi os til Guds ord, til det ord, der har håb og liv i sig?

Jeremias’ Bog, som den første tekst kommer fra, sætter dagsordenen tydeligere end de fleste bøger i Bibelen. Det er også en perle i Skriften, og jeg har lige læst den i min

personlige bibellæsning. Den begynder med, at Gud sender sin profet Jeremias ud i Israels folk med et stærkt budskab. Et budskab om dom, men også om håb.

Og Jeremias gik med budskabet. Han mødte modstand fra den ene og den anden og den tredje. Det kunne være folket, som ikke ville høre på, hvad han sagde. Det kunne være præsterne, som vildledte folket og ikke gav dem ordet fra Gud, som kan frelse, men nedtonede evangeliet. Det kunne være andre profeter, som forkyndte ord ud af deres eget hjerte, som vi hørte. De havde deres egen teologi, løsrevet fra Guds ord. De sagde til folk, som havde forkastet Gud, at der var fred. *Ulykken rammer jer ikke*, sagde de. Det er i virkeligheden en variant af den første falske profets ord, nemlig Satan selv i Edens Have. Gud havde sagt, at de skulle dø, hvis de spiste af træet til kundskab om godt og ondt, men nu kom slangen og sagde til Eva: *Vist skal I ikke dø*. Og Eva syntes, det lød rigtig godt, for den falske forkyndelse lyder nemlig som regel godt, og derfor spiste hun af træet. De falske profeter gentog Satans ord og sagde: Gud skal nok frelse jer. Gud er jo kærlighed, og han frelser alle. Det første er rigtigt. Gud er kærlighed. Han gav sin egen søn som betaling for vores synder, og større kærlighed findes ikke. Han er kærlighed i sin reneste form, og han vil, at alle skal frelses og komme til erkendelse af sandheden. At alle så også bliver frelst er ikke sandt ud fra Guds ord. Gud er en hellig Gud og tvinger ingen. At stille mennesker i udsigt, at man bliver frelst uanset hvordan man tror og lever, det er en falsk forkyndelse.

Der var en ung mand, som levede et helt og holdent gudløst liv, helt bevidst imod Guds vilje. Alligevel var han overbevist om, at han ville blive frelst. Jo, for da han var en ung konfirmand, havde hans præst sagt, at når biskoppen lagde hånden på ham og gav ham konfirmandvelsignelsen, så var det ensbetydende med en billet til Himlen. Hvilken falsk profet, som lover et ungt menneske noget sådant i direkte modstrid med Guds ord, der taler om den brede og den smalle vej. Den falske profet leder mennesker ind i den ødelæggelse, som de selv påstår ikke findes. Glubske ulve i fåreklæder, siger Jesus. Den falske profet kommer ikke og banker på døren og

præsenterer sig som ulven, der går på rov. Han eller hun kommer i forklædning. Jesus advarer os om, at de kommer til os. Han siger ikke: Der er falske profeter rundt i landet og i verden – men ikke i Grindsted Kirke. Derfor skal I, kære menighed, også vurdere forkyndelsen – også min forkyndelse, om den er i samklang med Den hellige Skrift. Hvis ikke, så lyt ikke, luk ørerne, bliv væk – eller bedre: Kom og tag en snak om forkyndelsen.

Der er særligt tre ting, som kendetegner falsk forkyndelse:

For det første: Vær på vagt, hvis nogen fordrejer evangeliet til at blive en lovreligion. Hvis ikke Guds nåde er i centrum. Hvis der bliver lagt noget til, som vi skal gøre, eller hvis der tales om en bestemt fromhed, vi skal udvise, før vi kan være Guds børn, så er det en falsk profet. Paulus sagde: *I har jo ikke fået en ånd, som giver trællekår, så I atter skulle leve i frygt, men I har fået den ånd, som giver barnekår, og i den råber vi: Abba, fader!* Vi kalder Gud fader, ikke på grund af noget, vi har gjort eller er, men fordi Gud er kærlighedens Gud.

For det andet: Det er falsk forkyndelse, hvis forkyndelsen mangler en tydelig tale om omvendelsen og troen på Jesus, han, som er vejen, sandheden og livet. Det er ikke kun vigtigt, hvad der bliver sagt, men også, hvad der ikke bliver sagt. Hvis man får den tanke efter en forkyndelse: ”Det er lige meget, hvad jeg tror og hvordan jeg lever”, så har du hørt en falsk forkyndelse.

For det tredje: *På deres frugter kan I kende dem*, siger Jesus. *Et godt træ kan ikke bære dårlige frugter, og et dårligt træ kan ikke bære gode frugter.* Forkynderens eget liv betyder også noget, ikke bare hvad der bliver sagt, men også hvordan livet leves. Jeg taler ikke om, at forkynderen er syndfri eller et bedre menneske end andre, måske tværtimod, men kig efter frugten: Søger forkynderen selv Guds nåde og Guds ord? Lever han eller hun i bøn? Søger han eller hun det kristne fællesskab?

I dag har vi set på den falske forkyndelse: Afvejene, vildledningen – og Jesu advarsel. Og man kan spørge: Hvordan undgår jeg alt det? Hvordan kommer jeg hjem til Gud, når der er alle disse farer på vejen?

En kaptajn sejlede i den norske skærgård. Der var overalt skarpe klipper og skær, som med lethed kunne rive bådens side op. En passager spurgte kaptajnen: ”Hvordan undgår du at sejle ind i disse skær, kender du hver og en af dem?”

Kaptajnen svarede: ”Nej, jeg kender ikke alle skærene – men jeg kender sejlrenden”.

Og her vil jeg gerne slutte. Det afgørende er, at vi åndeligt talt kender sejlrenden: Jesus Kristus, vejen, sandheden og livet. Som vi synger efter prædikenen: ”Guds kirkes grund alene er Kristus, Gud og mand.” Det er vigtigt, at vi læser og lytter til det bibelord, som kan pege sejlrenden ud for os. Nogle af os har lært dette vers udenad som børn: *Dit ord er en lygte for min fod, et lys på min sti.* Bibelens ord udpeger den rute, som leder til det evige liv.

Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje. Guds vilje er først af alt, at du og jeg lever i troen på Jesus, som vi er døbt til at tilhøre.

Amen!